

ЛЮБИЦА ГАРГАЙ

ЧАРИВНА ЛАБДОЧКА

ЛЮБИЦА ГАРГАЙ
ЧАРИВНА ЛАБДОЧКА

Любица Гаргай
Чаривна лабдочка

Видавatele
Союз Русинок Републики Горватскей,
Представитель русской национальной меншини Городу Загребу и
Провентус натура д.о.о. Церна

За издавателя
Дубравка Рашлянин

Главна и одвичательна редакторка
Вера Павлович

Лектор
Мария Вулич

Рецензия
Леся Мудри

Иллюстратор
Лидия Юрак

Компьютерска приготовка
Желько Дебелюх

Друкарня
Провентус д.о.о. Церна

ISBN 978-953-7767-15-0

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i
sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000985491.

Тираж 300 прикладніки

ЛЮБИЦА ГАРГАЙ

ЧАРИВНА ЛАБДОЧКА

УНИКАТНЕ ЗМАГАНЄ

ПЧОЛКА СОНЯ

Отворела своєю очка пчолка Соня,
замахала зоз кридлами такой вона.

Обула червени чижмочки бо роса,
не може исц на роботу така боса.

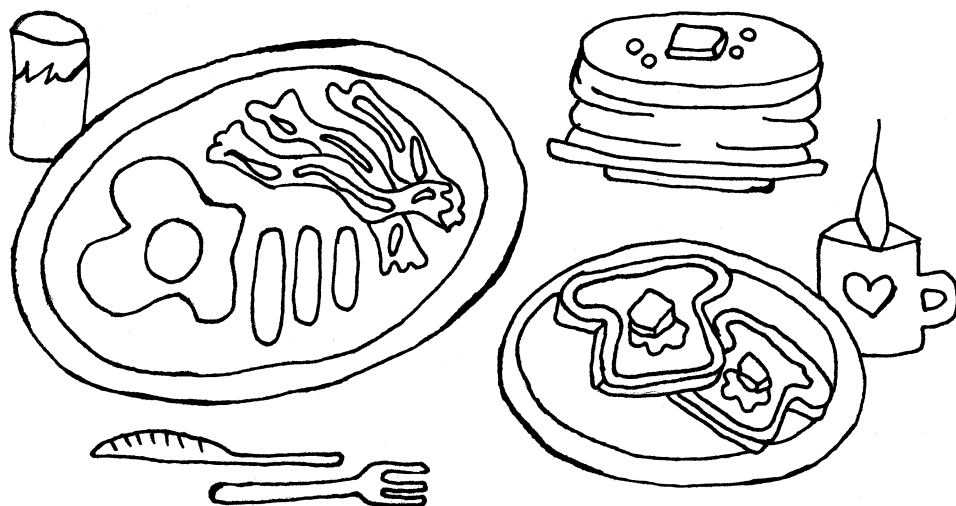
Вжала до руки кантичку з джобочками,
понагля швидко за другима пчолками.

Нашла вона єден били пахняци квет,
та почала зберац слатки полен за мед.

Наполнила барз швидко кантичку свою,
и приключела ше гу своему рою.

Вредни пчолки предлужели днями летац,
направели меду боме и за предац.

А вец ше зацагли до своєї кошніци,
скрили ше од жими и шніжней краліци.

БЛИХА НА ФРИШТИКУ

Зашвицело слунко ясне,
ноц ше скрила споза брега,
отворела свойо очка,
блиха мила, швидка, шмела.

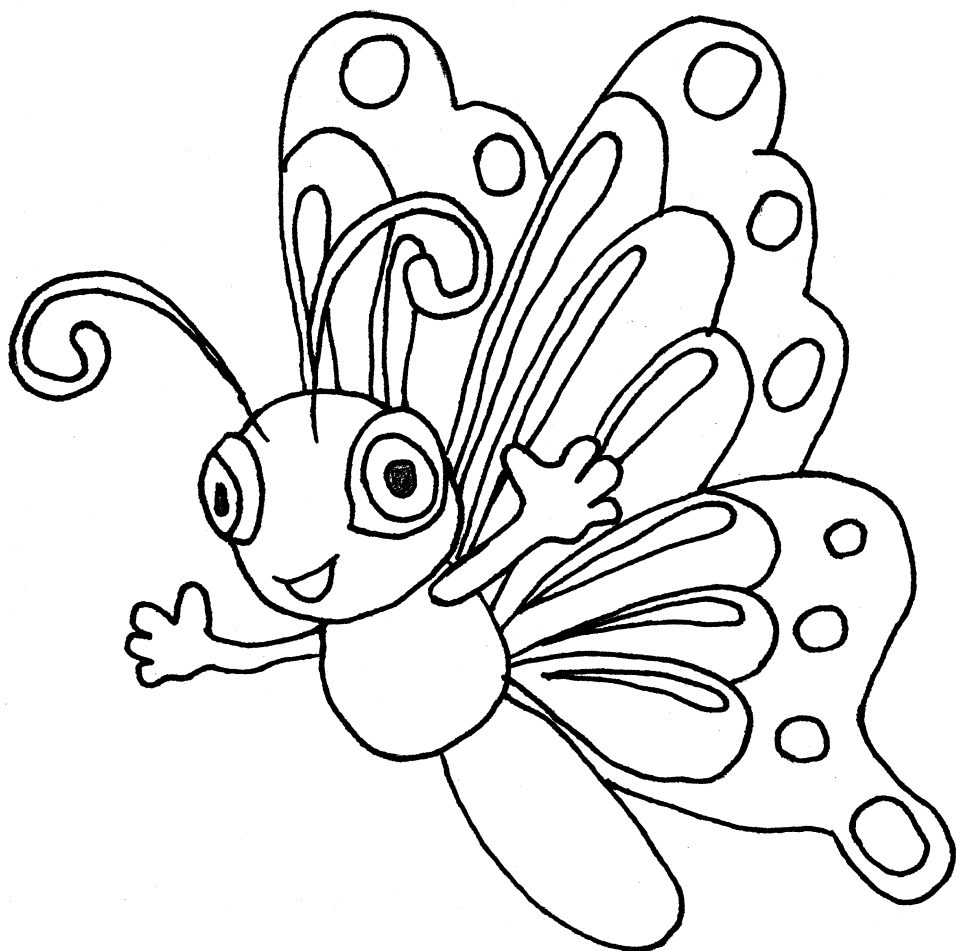
Пошла умиц капри з очох,
та и з калодонтом зуби,
направела и фризурю,
таку як лем вона любі.

Загурчали празни гурки
у жалудку, так без пихи,
же на шоре тераз фриштик,
цалком ясне нашей блихи.

Цо за фриштик нешка будзе?
Чи колбаси, чи сланїни,
чи бендова, кирвавици,
лебо танер студзенїни?

Наша блиха сце буц витка,
гледа себе пахульочки,
прелїва их зоз йогуртом,
же би були смачни, мегки.

А вец ище шольку чаю,
зоз натреном засладзену,
тераз блиха порихтана
за роботу, першу змену.

БИЛИ МОТИЛЬ

Били мотиль рано
злецел ми на плечо
и так ше притулел
же стануло шерцо.

Очи не верели
же ше то так стало,
подія чаривна,
шицкого нестало.

Насправди сом теди
и дихац престала,
же би тот хвилька
цо длузей тирвала.

А вец мотиль, заш лем
одлецел високо,
гу другим мотильом
летац нашироко.

ЛІШКА И БУНДАШ

Кажде рано зоз слунечком
и лїшка ставала,
та на курнік у сушедстве
очи уперала.

Але курнік бул заварти
та и у нїм кури,
а и Бундаш при курніку
з єдним оком джмури.

Надумала нешка рано
надмудриц го лїшка,
до газдинї ше преблекла
на двох ногох пришла.

Бундаш такой почал брехац
аж запенел уста,
але лїшка ше не злекла
бо була барз пуста.

А кед до курніка вошла
вищирела очи,
курнік празни, курох нїгдзе,
одселели вноци.

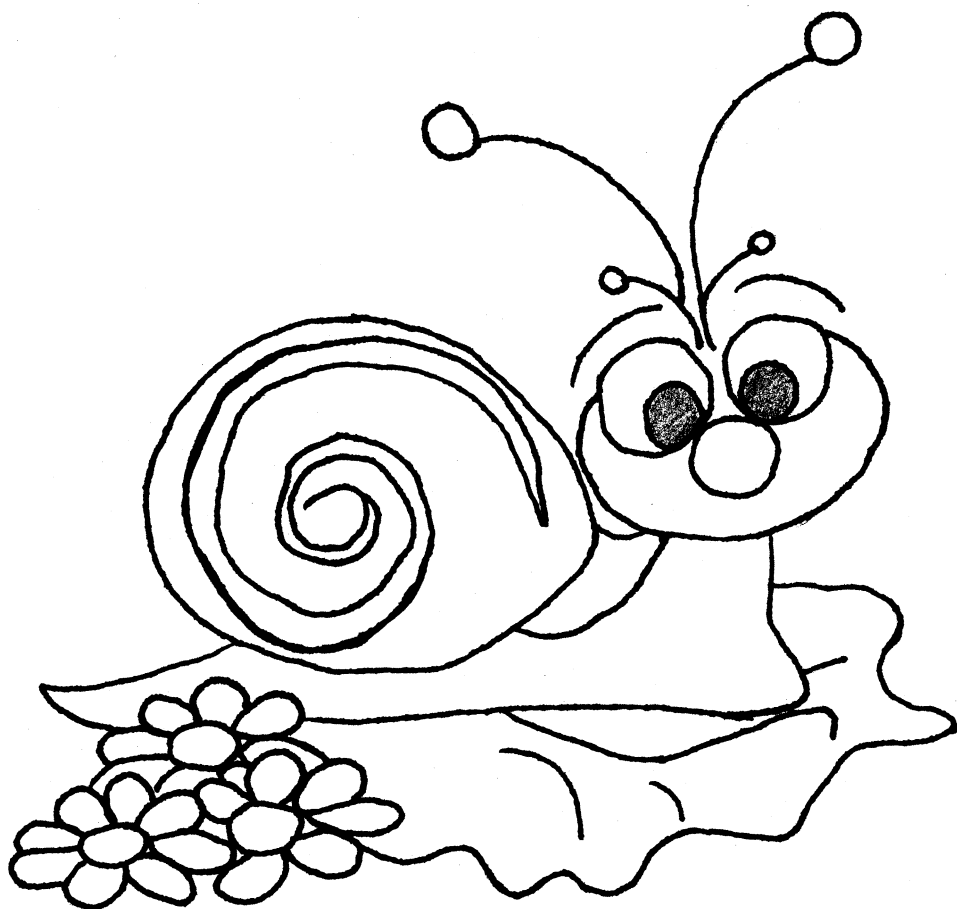
ШИВА ЯЩУРОЧКА

Под билим явором
малючка дзирочка,
тераз у ней бива
шава ящурочка.

Кед слунко ошвитне
ту очи отвера,
а кед слунко зайдзе
уж є нука, вера.

През дзень любі ходзиц
по желеним гаю,
слунковац ше часто
у познатим краю.

Барз є бояжліва,
ма свойо скровиско,
до нього швидко бежи
кед опасносц блізка.

УНИКАТНЕ ЗМАГАНЄ

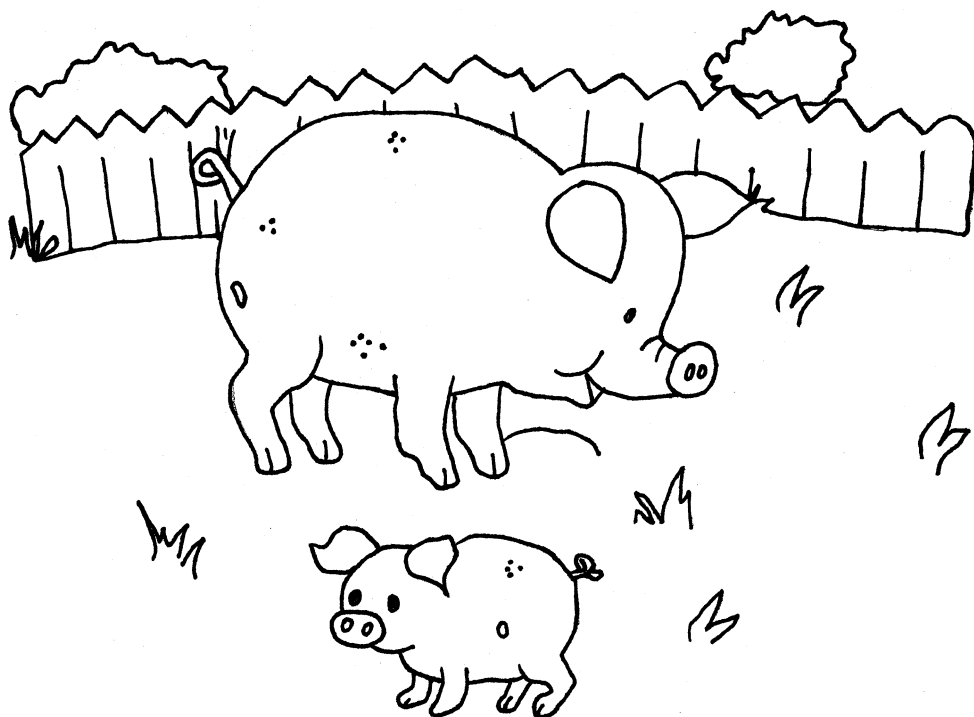
Патрел мали шлімак Яким
на телевизії,
спортски митинг у беганю
там у Танзанії.

Спачело ще Якимови
тото їх бегане,
та надумал и вон исто
направиц змагане.

Поволал вон товаришох,
Петра и Михала,
та змагане обдумали
ніяка не шала.

Як шлімаки швидко бежа
знімали их велї,
преславени були вони
на планети жеми.

А тераз су у пензії
та одпочиваю
о змаганю унікатним
себе прегваряю.

ПРАШАТКО И РОДИЧИ

Кед прашатко мале
пошло до сушеда,
такой упознало
билого медведза.

Зоз нїм ше бавело
та и франтовало,
а медведз го ношел
и на плцох мало.

А кед пришло дому
було барз щешліве,
так ше не бавело
од кеди є живе.

Родичи думали
же то воно шніло
и не сцели вериц
же то справди було.

ВИВИРКА

Хто ма такі красни хвост як
вивирка?
Хто як вона по цали дні
активна?

Чи є шива чи червена
уж яка є,
за лісковец километри
пребегне,
а жалудзи вона часто
вибера,
предвечаром кед ше рихта
вечера.

Там у гніздзе наскривала
койчого,
не бої ше вона, вера,
нічого,
анї жими хтора придзе
у сили,
кед у леше запанує
шніг били.

ЛАСТОВИЧКА

Прилецела ластовичка
з краю далекого,
врацела ше до валалу
дзециства свойого.

Ту ю matka одховала
и тато ей мили,
а вец пошла гет далеко
упознац швет били.

Тераз гніздо сце ту справиц
занавше ту бивац,
и щешліва кажди вечар
стари писні шпивац.

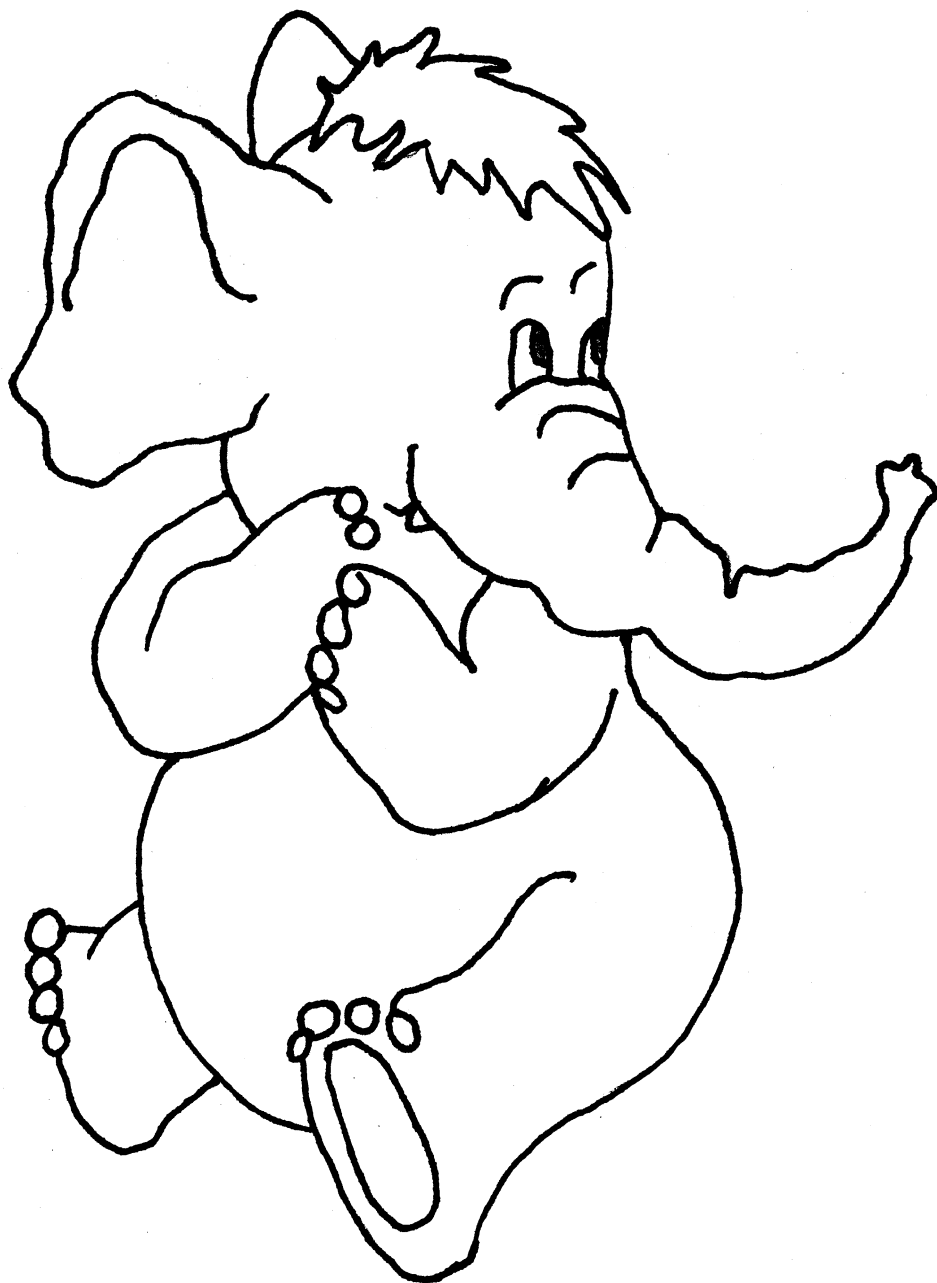
Добре зна же то лем мрия
у ей малей глави,
заш одлециц будзе мушиц
бо то живот прави.

МАЛІ МО

Гу-гу-гу, гу-гу-гу,
хто то ту?
Гу-гу-гу, гу-гу-гу,
сова ту.

Го-го-го, го-го-го,
а хто то?
Го-го-го, го-го-го,
мали Мо.

Мали Мо, Мали Мо,
а хто то?
Мотиль то, мотиль то,
з меном Мо.

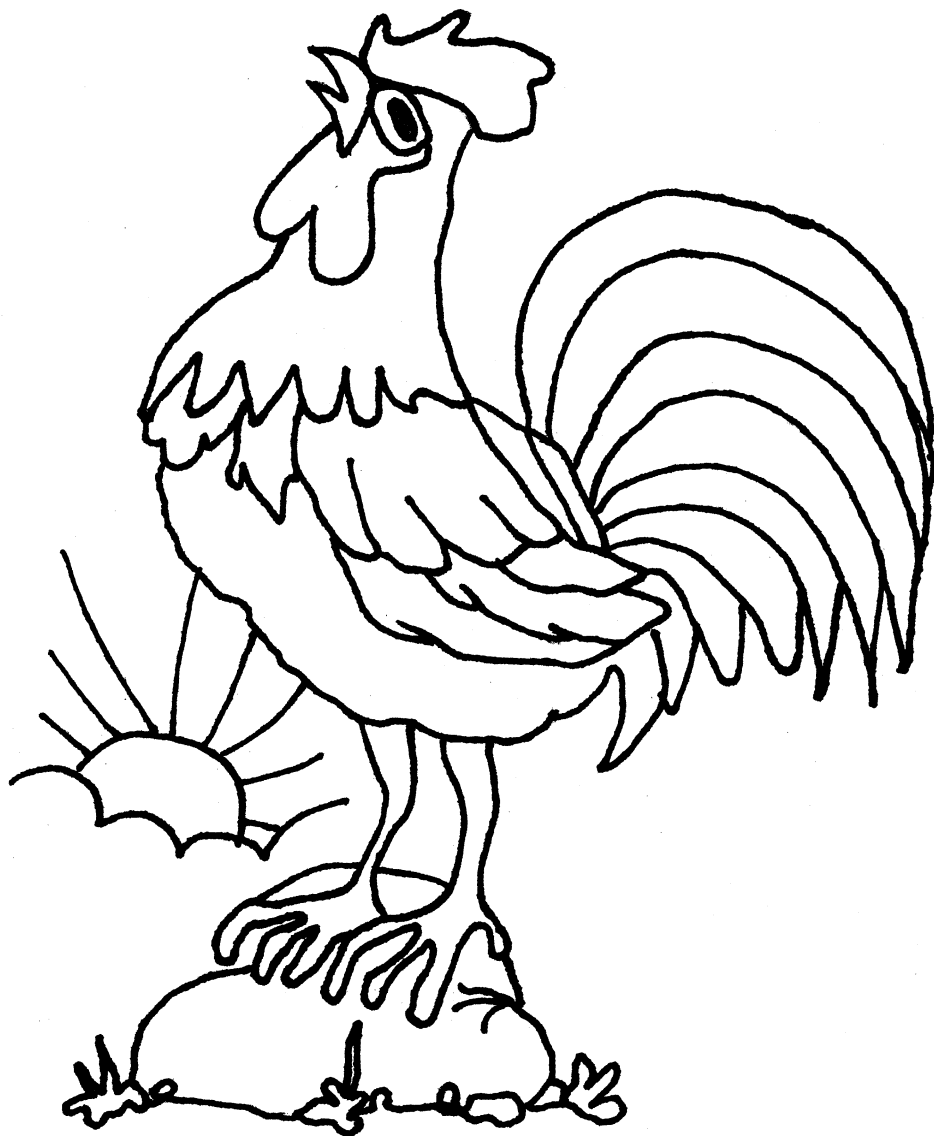
СЛОН

Кед го главка заболела
ришел вон пойсц до дохтора,
а тот дохтор роби вноци
бо го през дзень боля очи.

Муши найсц того дохтора
гваря же ше вола сова,
злекол ше же ше пошпоци
по тей чарней, чарней ноци.

Але боль не попуцала
вше баржей болела глава,
помог му хробак швицаци
ошвицел драгу летаци.

Шмело станул пред дохтора
познатим под меном сова.
Главка швидко вилічена,
а боль цалком знїчтожена.

КУКУ-РИКУ... КУКУ-РИКУ...

Куку-рику... Куку-рику...
шпивам рано по дворику.

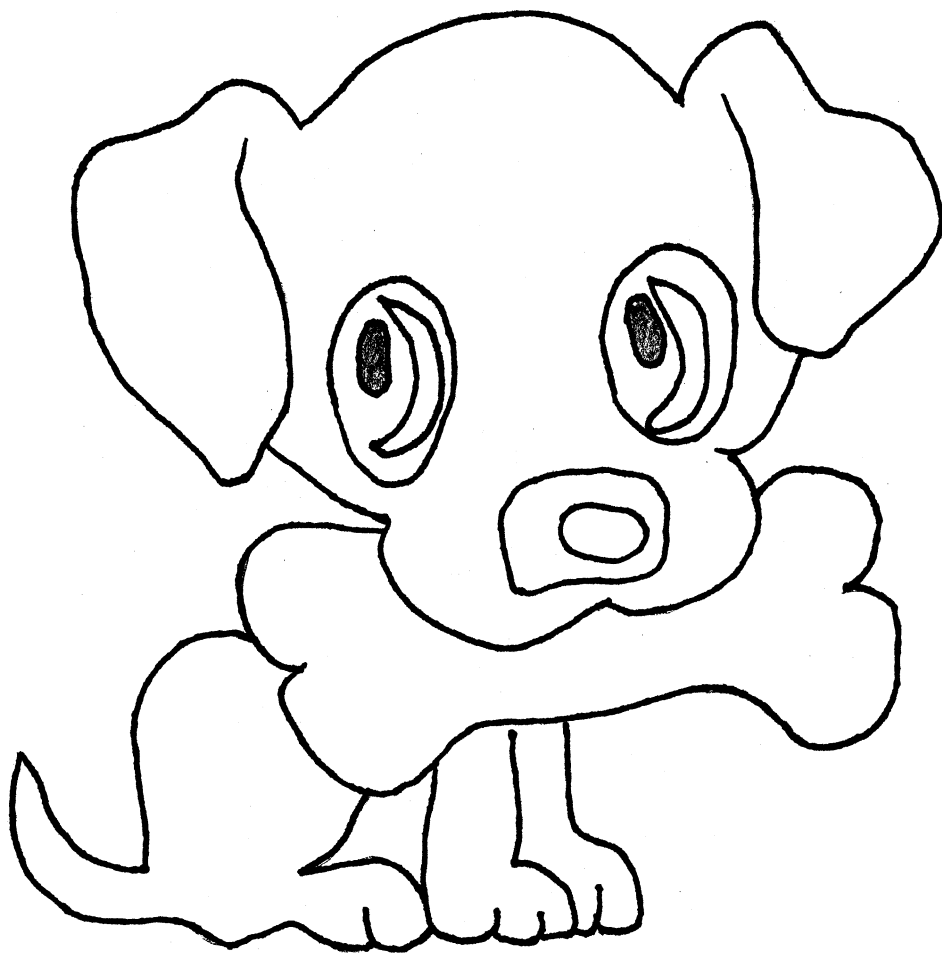
Куку-рику... Куку-рику...
я ту горе на плоцику.

Куку-рику... Куку-рику...
часто сом и на мосцику.

Куку-рику... Куку-рику...
волам кури на травичку.

Куку-рику... Куку-рику...
волам их и на водичку.

Куку-рику... Куку-рику...
гербно ходзим по дворику.

НАШ ПШИЧОК

Забрехал пшичок гав, гав, гав,
при капурки хтошка стал;
и кандурик почал сцекац
кед наш пшичок почал брехац.

Хто ту главни най ше зна,
а и зуби оштри ма,
док нарошне бундаш будзе
бац ше буду шицки людзе.

На капурки будзе стац
дещичока ягод знак,
писац будзе: “Мили госци
примекруйце свойо косци”.

БИЛА ГОВЛЯ

На нашим комине
била говля бива,
ма и фамелию
часто ше озива.

Озиваю ше там
и ей мали дзеци,
поготов кед вона
зоз гнізда одлеци.

Одлеци лем кратко,
до першого риту,
єдзене им ноши,
жабу або мишу.

А кед вечар придзе
вона их закрива,
своїма кридлами
та их так зогрива.

ШЛІМАКОВА ДОЛЯ

Шлімак бежи по уліци
ніч ше не огляда,
муши швидко вон понагляц,
а так, най не страда.

Бо то авта швидко иду
през уліцу нашу,
а шлімака и не видза
додаваю ґазу.

Шлімак зна же вони таки
швидки и веліки,
а рушел ше ту на драгу
мацери по ліки.

Бо його мац уж старенька
мускули ю боля,
а цо будзе на тей драги
шлімакова доля.

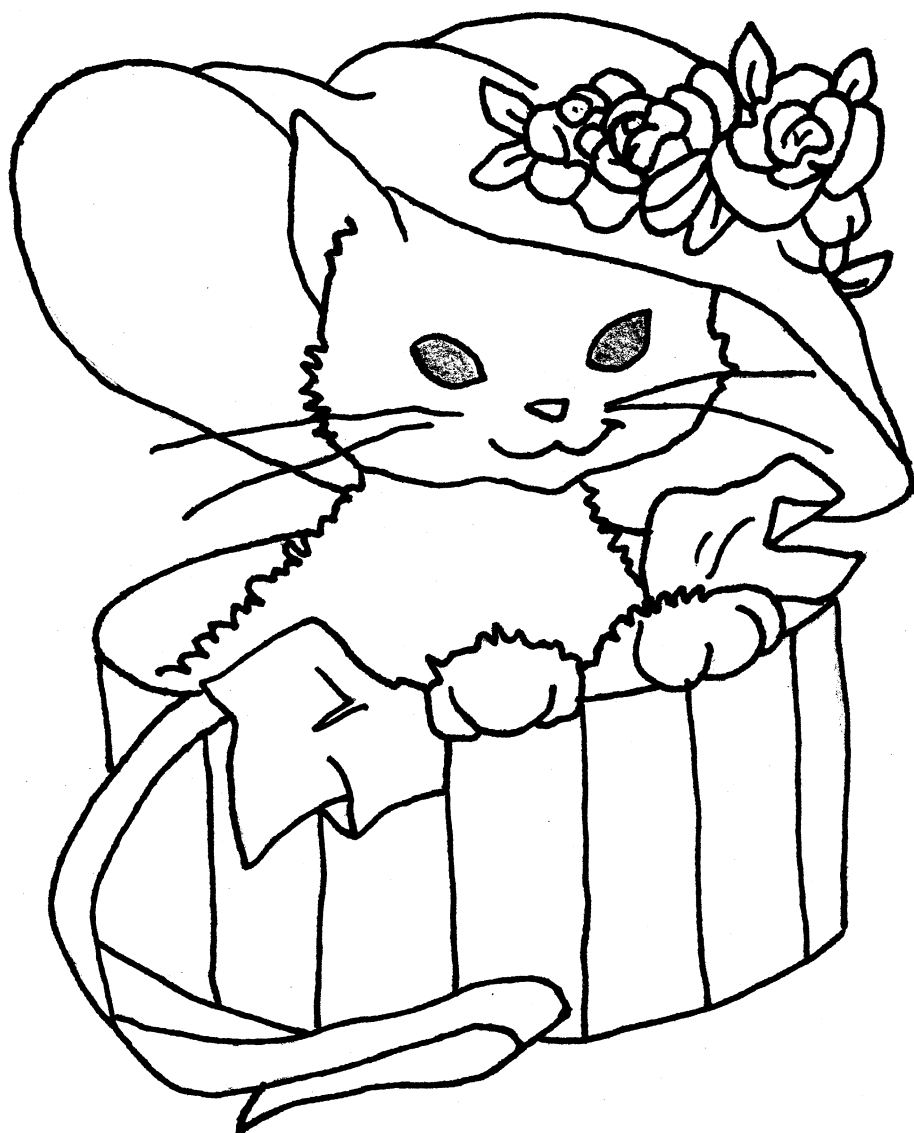
СОВА

Кед слунко вчас рано вишло
и цмоти цалком нестало,
сова очочка склопела
нараз ше ей барз приспало.

Ша, озда вона цалу ноц
прелетала по пажици,
ловела смачне єдзене
за себе и свойо дзеци.

Так кед кажде рано швита
кажда сова превистата,
а кед воно при заходзе
на лови ше вона прата.

Бо то таки живот сови
иншак од нас вона жиє,
кед ми у велькей работи
вона слатки сонки шніє.

МАЧКА МИМИ

Була една мачка
волала ше Мими,
часто путовала,
любела швет били.

Так на гайзибану
ишла до городу,
а на авиону
гет там до Лондону.

И у Америки
вона вам раз була,
та до Билей хижи
тиж кус закукнула.

Путовала Мими
так по билим швеце,
дому ше врацала
ягод панї, влесе.

Лето барз любела
дома пепровадзиц,
ослуховац цверчкох
зоз німа ше бавиц.

СУНЬОҒА

Одлецела суньоҒа
до нового краю,
прешвечено думала
же ю там не знаю.

Але кед ю збачели
людзе непознати,
такой ю препознали
та ю сцели забиц.

Спреведла ше суньоҒа,
швидко одлецела,
пошла там до гущави,
живот свой спашела.

Од теди ше так вона
трима того краю,
мирно леци помедзи
древка при Дунаю.

НА ВАЛАЛІЄ

Миц, миц,
гу мне придз.

Гав, гав,
лабку дай.

Му-у, му-у,
и я ту.

Ме-е, ме-е,
занедзбай мне.

Ко-ко-да, ко-ко-да,
вона зна,
же то так.
И лем так.

На валале
и вашаре,
як на лярми
и на фарми.

ПРИНЦ МИЖО

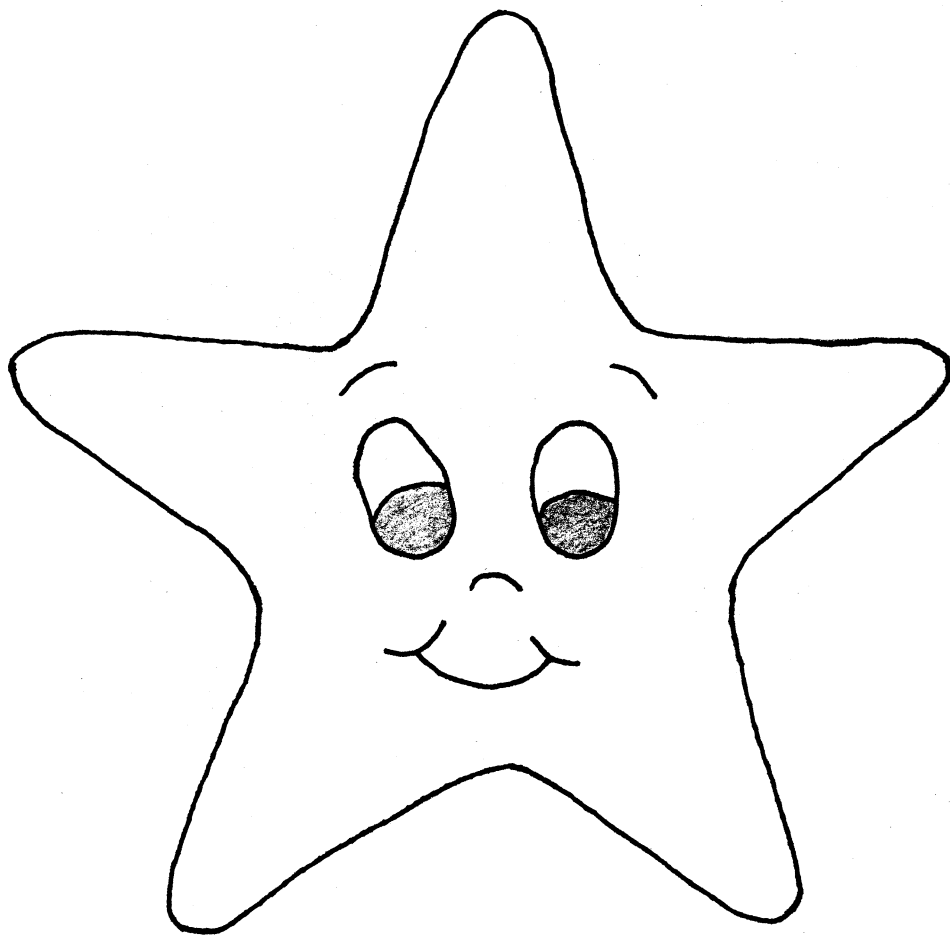

НАША МАЛА ГАНІЧКА

Наша мала Ганічка
ма червени лічка,
часто скака гуми
и вожи ролшуи.

За ню старши гваря
же є барз несташна,
люби стац на глави,
шицко ю цикави.

Валя ше по трави,
потим лапа жаби,
а кед слунко зайдзе
хробака пренайдзе.

ГАНІЧКА И ГВИЗДА

Зашвицела гвизда златна
на небе високо,
жадала ю зняц Ганічка
гоч є превисоко.

Вишла вона помалючки
на драбину стару,
але гвизда ище висше
дакус попод хмару.

Можебуц би ше требало
на турню виграбац,
та гвиздочку златну з неба
уж приволац даяк.

Ані то ше не удало
дзівочки Ганічки
бо ше бала пойсц гу турні
по тей цмей улічки.

Та так себе надумала
Ганічка дзівочка:
припатрац ше будзе на ню
док не зашпя очка.

МАЛА ПАНОЧКА

Пошла мала паночка
до загради,
збрудзела чижмочки
лаговани.
Не бригуй ти паночко
зоз главичку,
умиеме чижмочки
зоз водичку.

Пошла мала паночка
гет до леса,
жадала там погледац
себе щесца.
Не гледай ти паночко
индзей щесца,
але у шерцу направ
за нього места.

Пошла мала паночка
и на танец,
до танцу ю поволал
красни хлапец.

Танцовала паночка,
танцовала
и щешлїва, весело
ше шмеяла.

ПРИНЦ МИЖО

Як тот принц зоз сказки
так випатрал Мижо
кед билого коня
ошедлал пред дижджом.

Його очи були
прекрасни белави,
шапка як коруна
стирчала на глави.

На ногох му чижми,
а од скори старей,
батог моцно трима
лем у руки правей.

Одважни принц Мижо
так сом го волала
и у своїм шерцу
мило облапяла.

Але вон гет пошол
за високи бреги,
зоз сна ме пребудзел
мили глас мацери.

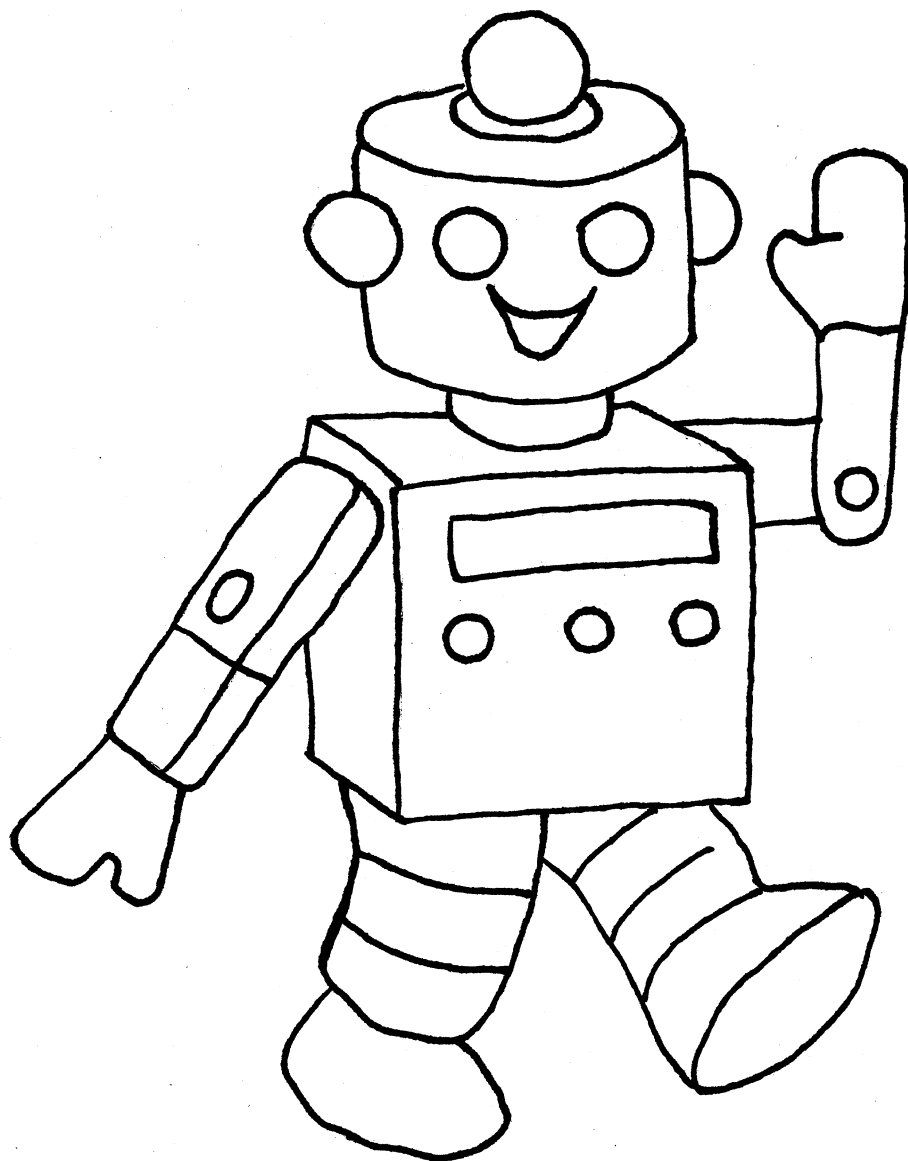

БАЛЕРИНА

Мам вельке жадане
постац балерина,
у швецe позната
под назвиском Мина.

Жадам я танцовац
пред публику вельку,
мац улогу главну
у каждим балету.

Знам же будзем добра,
права балерина,
будзем популярана
балерина Мина.

РОБОТ

Ище док я кус подрошнем
направим себе робота,
оганяц ше ми будземе
коло сушедового плота.

Вец до школи я не будзем
тоту чежку ташку ношиц,
вон ми ю принеше крашне
та ше будзем у нїм цешиц.

Кед би робот тот мой могол
за мнє писац и паметац,
бул би то мудерец прави
якого не ма планета.

БАБА И УНУЧАТА

Вельки мраз, сцисла жима,
дим ше кури зоз комина.
Дзеци мали, грею ручки
коло пеца у бабочки.

Бабочка их чува часто
и вола их – мойо злато,
бо бабочки унучата
вредза вецей и од злата.

Ту пануе любов велька,
баба им и учителька,
дзеци дзечне ю слухаю
цо их учи, паметаю.

ЧАРИВНА ЛАБДОЧКА

Кед Марча була мала
лабдочку вона мала,
лабдочку не гоч яку,
чаривну, праву таку.

Шицко вона сцела:
през обруч скакала,
по дворе бегала,
над хижу лецела...
Цо Марча здумала,
то вона робела.

О, яка була прекрасна
тота чаривна лабдочка,
знала буц и невидліва
за други дзецински очка.

Дзе нешка лабдочка тота?
— дзеци ше часто питаю.
Можебуц зоз Марчу пошла
кед ше одселела з краю.

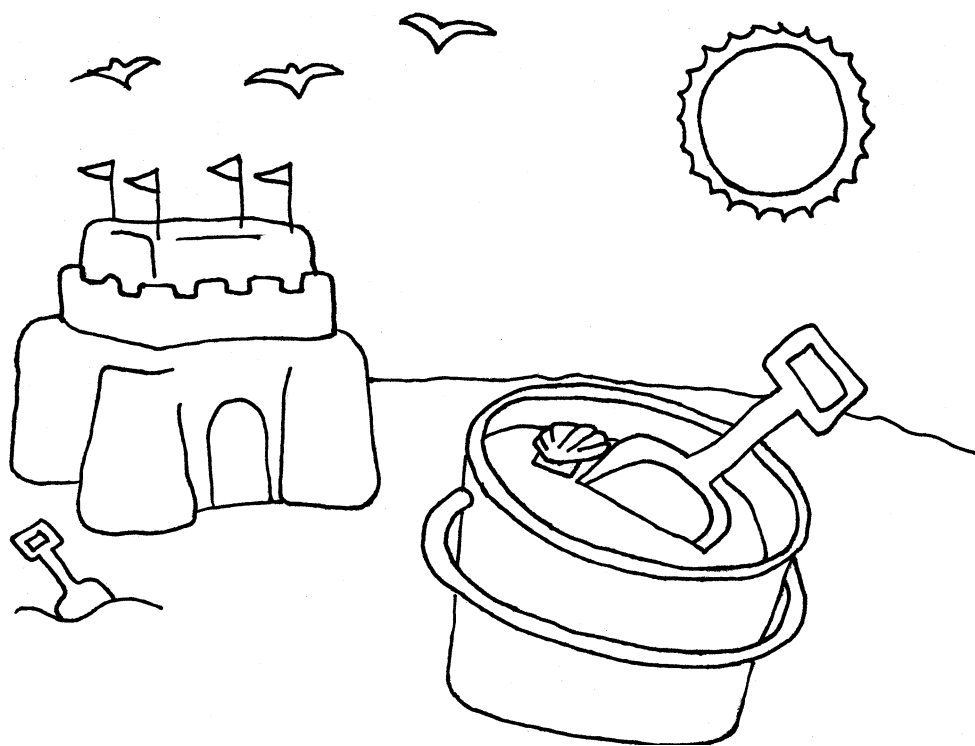

ПШИЧОК ФЛОКИ

Пошол Петрик зоз лабдочку
до двора ше бавиц.
Кед го збачел пшичок Флоки
пошол го поздравиц.

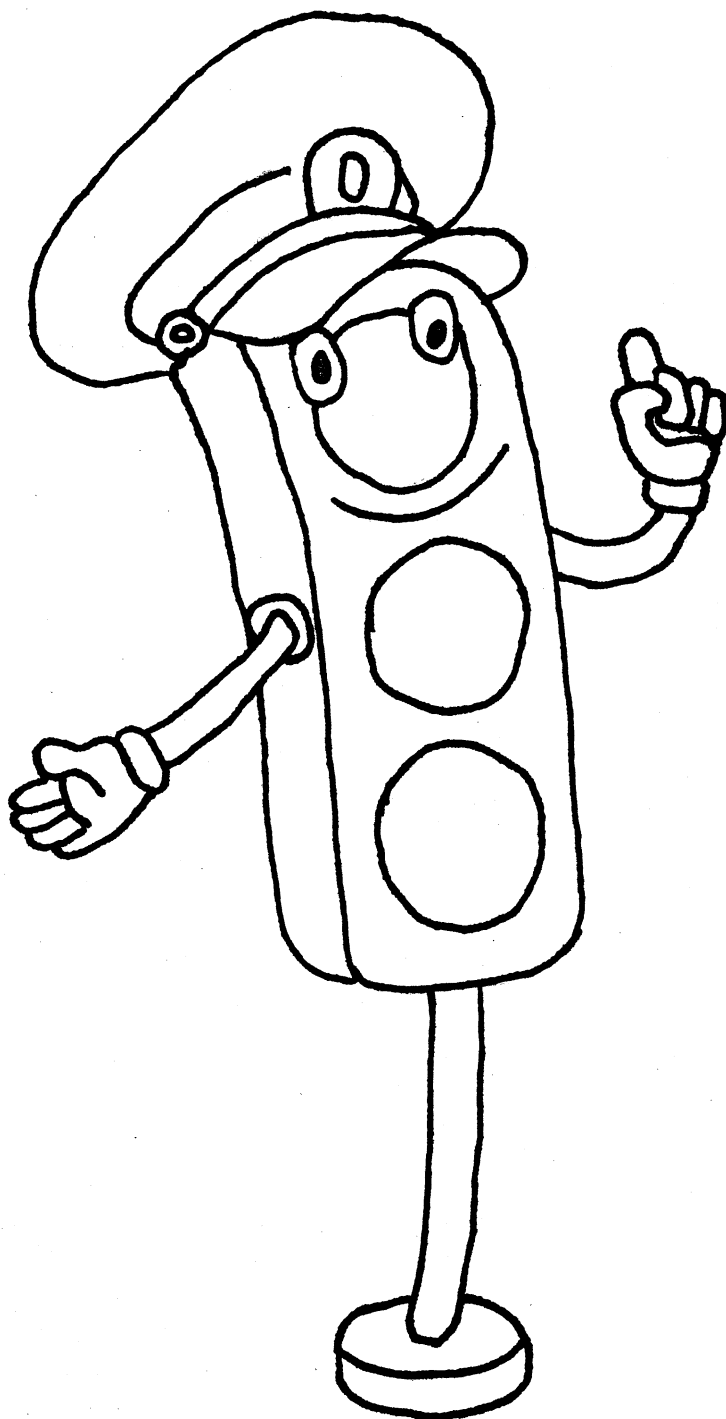
Пшичок бежал коло Петра
и брехал весело,
зоз нозгриком лабду дрилял
по дворику шмело.

Кед Петрови то допило
зохабел лабдочку,
а Флоки ю одкотулял
пред свою хижочку.

МОРЬО БЕЛАВЕ

Мор'ю белаве далеко
од дому у нашим Сриме,
але то заш лем не значи
же ми мор'ю не любиме.
Бо кед праве лето придзе
ми на мор'ю вше идземе,
та кед найвекша припека
ми ше в нїм розхладзуеме.
Моей наймилшей пайташки
баба там на морю жие,
та вона длуги час дома
о белавим морю шнїе.
– И я бим боме любела –
гутори Иринка мала,
– кед би моя мила баба
там на морю хижу мала.
Теди бим и я през лето
до баби моей ходзела,
цали летни одпочивок
у баби бим жиц любела.

СЕМАФОР

Червене, жовте, зелене
з якуш фарбу офарбене
скло на нашим семафоре
на улїци, в нашим шоре.

Без ставаня вше лем блїска
бо улїца наша швидка,
кед би його ту не було
хто зна цо би ше ту збуло.

Часто транспорт густі, моцні
и пешаки ту не госці,
же би шицкі шора знали
семафор вше послухали.

Кед червене ти вше ставай,
а на жовте ґаз додавай,
на зелене преходз шмело
та ци будзе вше весело.

МУДРИ ТЕЛЕФОН

Яки teraz мудри
телефони маю,
зоз пальцом прецагну
та ше припатраю.

Телефони тоти
можу и сликовац,
сурфац з интернетом
и не досадзовац.

Кед го Мирко достал
бул вон прещешліви,
тот телефон йому
виполнел надїї.

Тераз и вон годзен
як и други дзеци,
зоз тим телефоном
в цалим швеце лециц.

ФРИЗУРИ

Яки на телевизії
модерні фризурі маю,
та і нашо любі дзеці
з фризурі баратаю.

Яні боме на високо
вифризирал свойо власі,
а Миколка пущел длугі
та ше пиші в своєї красі.

Сушеда Геленка мала
на червено их офарбела,
а шестричка ей Маруся
пошла рано до байбера.

Кадзі тоті нашо дзеці
сцигню з тима фризурі,
другі раз вам то повеме
док ше заш стретнеме з вами.

ЧАРИВНА ЛАБДОЧКА

КЛАЙБАС

Мойо мена школски клайбас,
мам новосци вельо за вас,
крашне пишем застругани
облюбени сом медзи вами.

Пишем числа та и букви,
добре стоїм в каждой руки,
не сцел бим вам дошпинтовац,
але крашне знам рисовац.

Цагам смуги и кривульки,
жадам щесца каждой души,
найгорше ше я чувствуем
кед през лето я ленствуем.

ПЕТРОВА ХОРОТА

Петро ше розживкал,
кед отворел очка,
требало би стануц,
вола го мамочка.

Уж би вон вискочел
зоз своєю посцелї,
лем кед би не мушел
такой исц до школи.

Бо то там у школи
ест математика,
ніч вон не розуми,
яка то наука?

Видзи ше Петрови,
влапа го горучка,
а и главка болї,
горуци му лічка.

Знайце каратко тота
хорота тирвала,
мац до хижи вошла,
та ю одогнала.

ШКОЛЯР ПЕРШЕЙ КЛАСИ

Мам я теки вельо файти
били и червени,
на линейки, квадратики,
чисти вибилени.

Кажди дзень их я хаснуем
бо сом уж не мали,
до нїх пишем и рисуем
як школярик прави.

Кед же ви мне не верице
придзце, опатрице,
бо я першу класу тераз
закончим наисце.

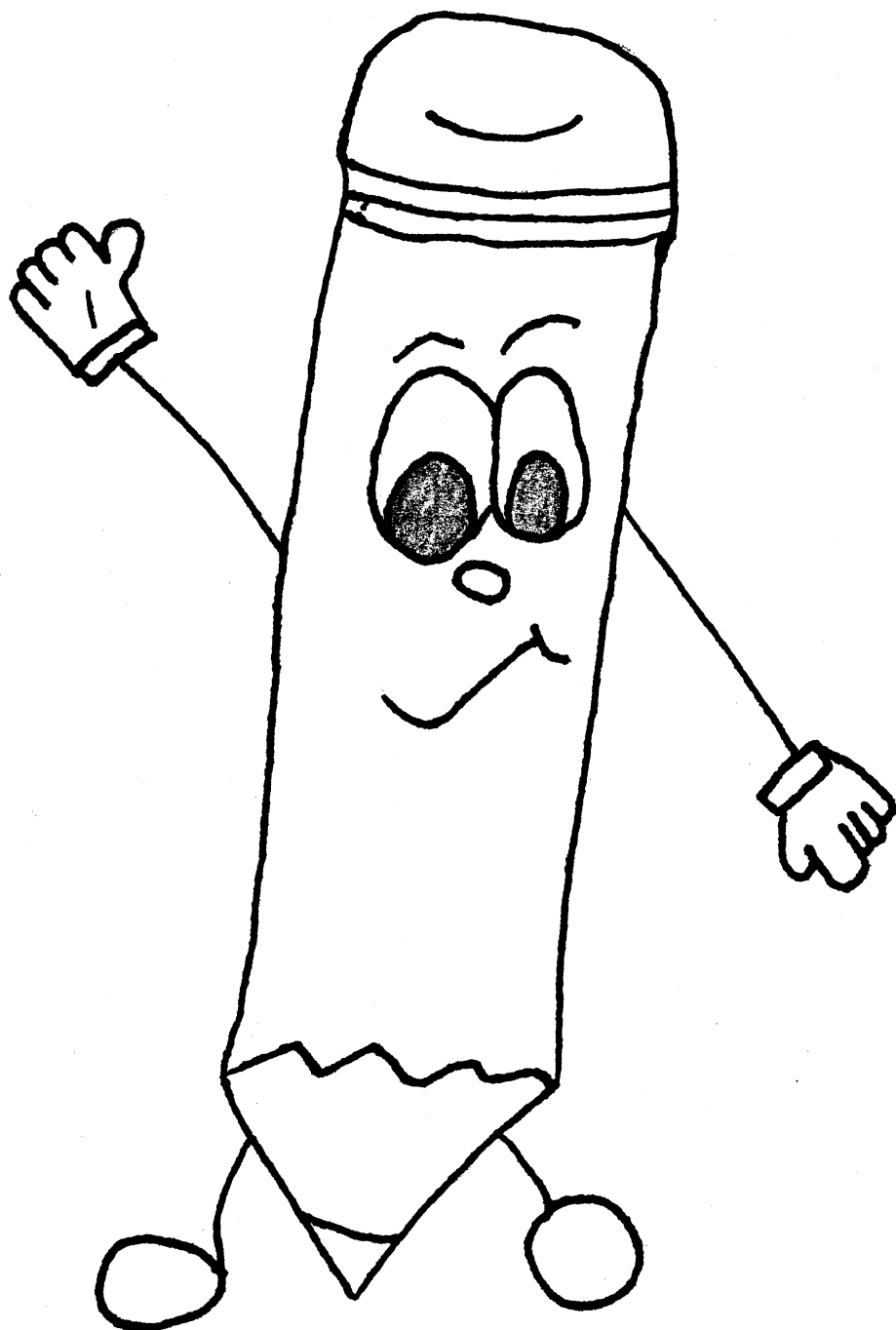
ГУ-РА, ГО-РА

Гу-ра, го-ра,
прешла школа.

Гу-ра, ге-ра,
була вчера.

Гу-ра, ги-ру,
будзе миру.

Гу-ра, го-ра,
лето вола.

ВРЕДНИ КЛАЙБАС

Ша я клайбас вредни
у руки школяра,
виписуем букви
з нового буквара.

А вецка и числа
часто виписуем,
зберам и одберам
мозог так хаснуем.

Бренчок кед забренка
теди одпочивам,
в мире и цихосци
у торби уживам.

ЯРНЯ ИДИЛА

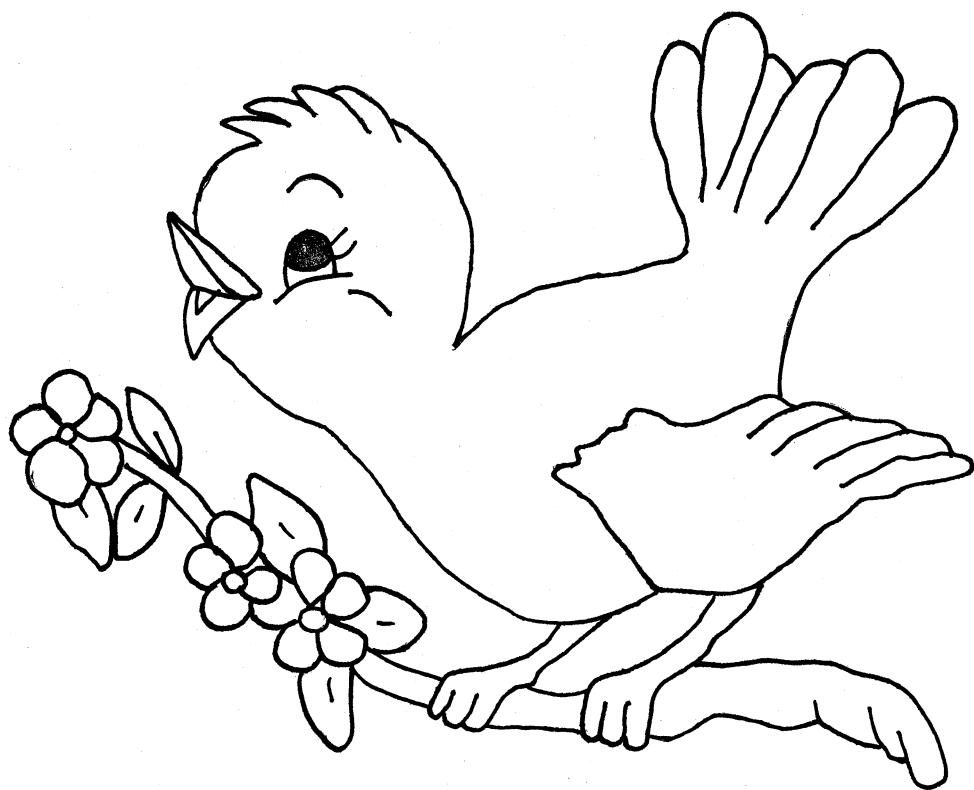

БУДЗЕНЄ ПРИРОДИ

Зашвицело слунко ясне
порозквитали подшніжніки
и з билима квіточками
наявели
же жима за нами.

Фиялочки, так нашвидко
по воздуху
розляли свой пах,
а примули жовти и червени
преблекли шмату жеми.

Природа ше пребудзела
птички шпиваю
весело,
ожили и пажици
бо ше на нїх ознова
бавя дзеци.

ЯРНЯ ИДИЛА

Красавица красна
за око западла,
мила и прекрасна
идила то ярня.

Розквитнути дrevка
конари пуканки,
били и целово
прекрасни малюнки.

Хто то нарисовал
красавицу тоту?
Хто ей подаровал
тоту ей красоту?

Ша то яр мамочка
була вредна вжине,
облечиво нове
порихтала боме.

Тераз го дарує
хто го лем пожада,
най ше у нїм пиша
як то им и спада.

ПРИШЛА ЯР

Любичица рано
розквитла у гаю,
бо яр то прибегла
до нашого краю.

И други квіточки
вера порихтани,
розквітац ше буду
ведно зоз древками.

Природа ше будзи
и птички весели,
рано зашпивали
писньочку вселени.

Дзеци барз щешліви
вонка оцеплело,
за лабдочку бегац
започали шмело.

После длугей жими
ошмихли ше лічка,
пусти часи прешли
ожила улічка.

ЛЄТО

Нешка додня рано
кед слунко ошвитло,
лєто започало
зоз ходзеньом швидко.

Юний, юлий, август
мешаці горуці,
та у води бистрей
купаю ше дзеці.

Боме не лєм дзеці,
але шицки людзе,
бо то там на слунку
прегоруцо будзе.

Та и животині
лєм хладок гледаю,
и там на валовку
вше ше напаваю.

Покля будзе тота
тирвац горучава?
Ша по ешень, зна ше,
кед лєто престава.

ФАРБИ ЄШЕНІ

Слунко ше пребива помали
през блядо шиви хмари,
бо єшень уж ту, за петами
и цалком кратки дні пред нами.

Дозрели орехи, бундави,
а нестало желеней трави,
тирва ламачка кукурици,
вецей нет дзецох на пажици.

Вони тераз ходза до школи,
хтора на штред валала стої,
уча ше писац и раховац,
а подакеди и танцовац.

По валале гурча трактори,
вожа дому зоз поля плоди,
швидко, док не задую витри
и не почню допити дижджи.

Природа нам одкрива фарби,
червенкасти, кафово, златни...
фарби хтори цикави оку
найбаржей у тей часци року.

БИЛИ ШНІЩОК

Били шніщок мирно падал
по улїци вноци,
мали Мижо ше зрадовал
кед отворел очи.

Очка свойо поуцэрал
зоз двома ручками,
чи то правда, або шніє
опитал ше мами.

Мац го мило погласкала,
а вец ше ошмихла,
вжала го на руки свойо
гу облаку пришла.

Вериц себе уж не може
наш приятель мали,
же зоз шнігом уж закрити
його валал цали.

ПАДАЙ, ПАДАЙ БИЛИ

Цалучку ноц тоту
били шніщок падал,
ніхто од поспаних
йому ше не надал.

Кед рано ошвитло
дражки уж завяни,
муши одметовац
и поспани Яни.

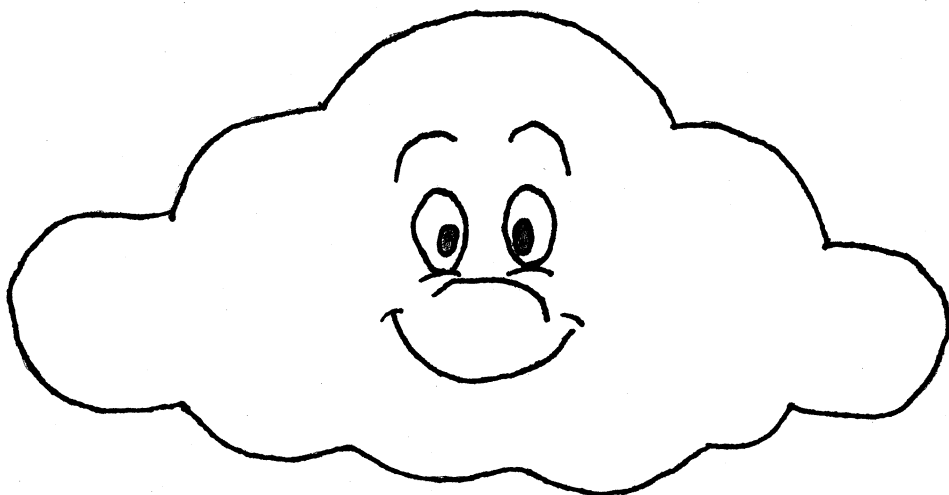
А кед го одруцал
забул на поспаносц,
направел шніжніка
шнігу було надосц.

Вецей анї санки
на пойдзе не спали,
але ше весело
до шнігу питали.

Так нам тота жима
постала весела,
ошмихнути ліца
вона засадзела.

Били шніщок пада
дзаци го витаю,
при пецику своєю
ручки зогриваю.

Падай, падай били,
ми це барз любиме,
бо на твоїх кридлох
ми ше вше бавиме.

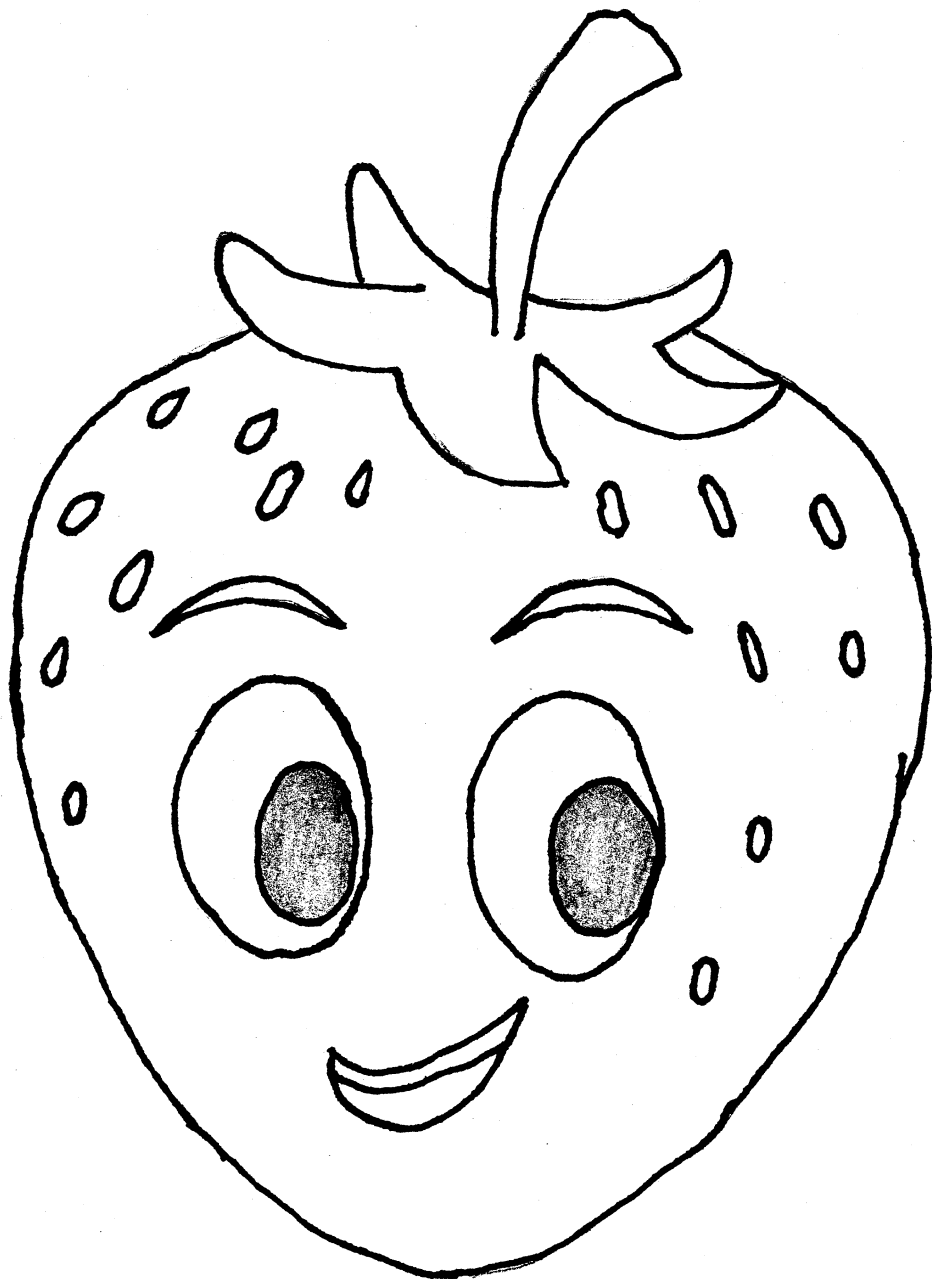
ХМАРКА

Мала була хмарка
високо на небе,
плїва по воздуху
и патри на тебе.

А ти зоз поглядом
хмарку долапюеш,
та у мрийох зоз ню
по небе путуеш.

Вона це так неше
и гомба зоз тобу,
а ти ю облапяш
як милу особу.

И лем на годзину
так на хрибце хмари,
обишол ши, видзел,
жемов швет цали.

БИЛА ЯГОДА

Виросла велька, била ягода
у дворе нашим, коло капурки,
витор кед задул, була буртава,
през велї роки ту гордо стала.

И плоди мала наша ягода,
били ягодки полни сладосци,
оси, пчолки их вицицовали
и у тим, вера, барз уживали.

Барз зме любели тоту ягоду,
вона през лето хладок тримала,
а вечарами, ту при капурки,
коло ней ше бавели на джмурки.

ШИВА ЖИМА

Пришла нам жима
лем нігдзе нет шнігу,
дзецом то задало
превеліку бригу.

Як лем препровадза
жимски одпочивок?
Не годни ше санкац
та вожиц на скийох.

Не цікаве дзецом
кед жима не біла,
кед им každодньовосц
ягод хмара шива.

ЯБЛОНЯ

Ище як малючку
шицки ме любели,
бо знали же будзем
вредзиц на тей жеми.

Знали людзе добре
на мнє вше мерковац,
же им ше виплаци
кед ме буду чувац.

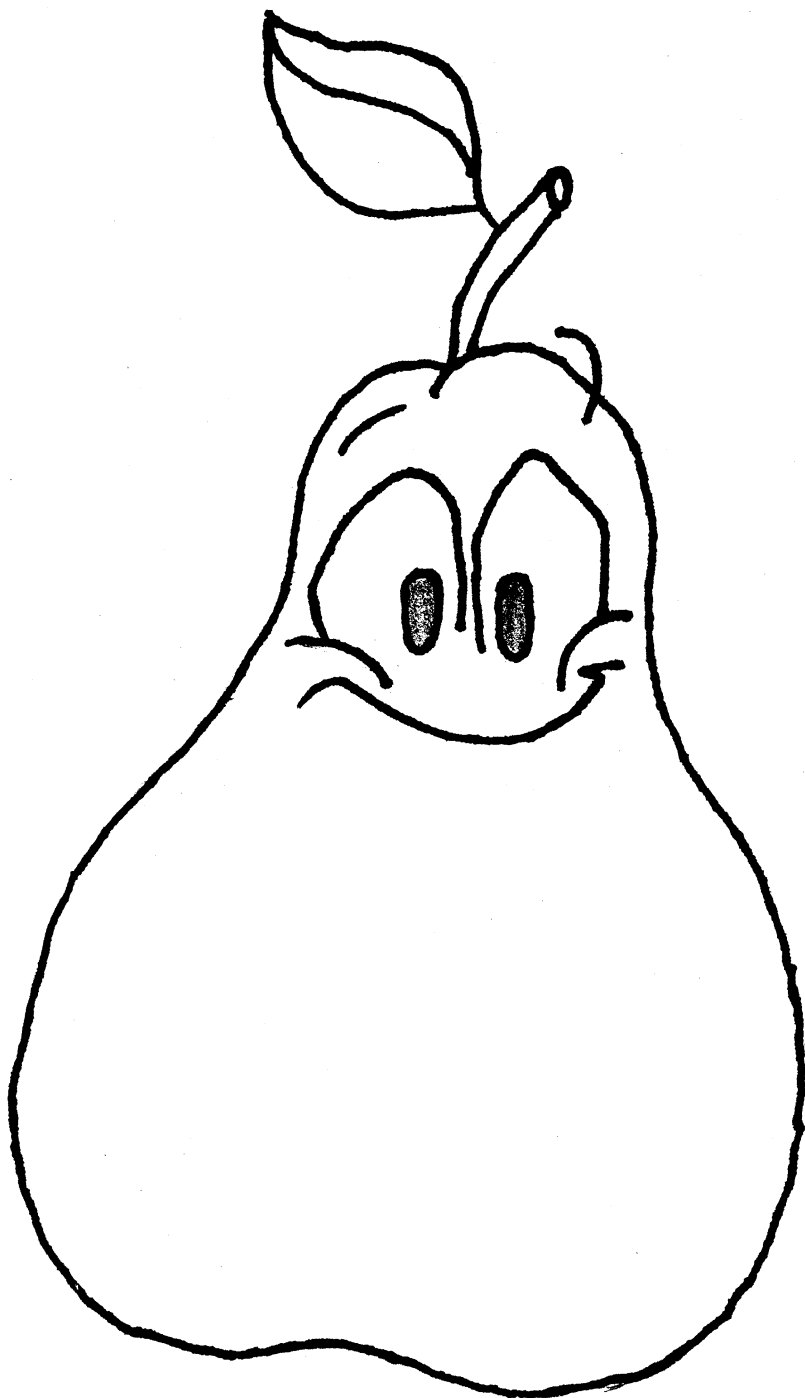
О даскельо роки
я им то заплацим,
и їх добре спрам мнє
вше лем з добрим врацим.

Волам ше яблоня
и мам красни квица,
зоз моїх конарох
вони ше вше блїща.

А кед пчолки вредни
коло мнє облеца,
плоди наставаю,
а нестава квеца,

Червени яблука
я людзом даруем,
и каждой ешенї
з німа ше радуем.

Мойо сладки плоди,
здраве им даваю,
бо то я кралїца
в цалим нашим краю.

ГРУШКА

Уж сто роки на тим месце
тота грушка стої,
цале тото столїтє
грушочки нам родзи.

Кед ю людзе посадзели
вона ше питала,
— покля ю ту тримац буду —
вона то не знала.

И так роки преходзели
дзеци вирастали,
а генерацийі нови
по ней ше пендрали.

Кельо роки ище будзе
дзецом ше радовац?
То питанє на хторе вам
не знам одвитовац.

ЧЛОВЕК ЖЕМИ

ЧЛОВЕК ЖЕМИ

Запрагал параст коні
коло нового друка
чмигнул з батогом гласно
аж запарало уха.

Рушел коч до хотару
по уским дильове,
шлїдом дїда, Руснака,
кадзи не іду панове.

На витрапеней жеми
з биду натопену,
стара ше человек здобуц
хижку обилену.

Вредни тот человек жеми
под нічим не стука,
у зною ліца свогого
бере цо му живот понука.

Зохаби за собу параст
хижку обилену,
длугоки, уски дильови
и жем витрапену.

РОВНІНО МОЯ

Ровніно моя
ровна и красна,
така ши мила
як мац ми власна.

Ту сом родзена
и ту иснуем,
цали свой живот
тебе даруем.

Ровніно моя,
родими краю,
тебе я шпивам
у кождим гаю.

А кед вчас рано
слунко виходзи,
найкрасши слички
тебе приноши.

У зарну жита
твойо богатство,
у вредних руках
твойо нашлїдство.

У мирней рики
твоя надїя,
белавим небе
дзе хмарка плїва.

Ти ми наймилша
велїка радосц,
у тебе мила
чека ме старосц.

Роки преходза,
а я щешлїва,
же сом у тебе
живот прежила.

РУСНАК НА РОВНІНИ

По ровніни нашей ширей
коні пребегую,
а селяне зложно жию
рідко дзе путую.

Бо по драже путовали
предки зоз далека,
пренайсьц нове отечество
достойне чловека.

Та кед тадзи пришли мили
корені пущели,
же би дзецом своїм любим
цепли дом справели.

Руснак любі тоту ровню,
у шерцу ю чува,
але гори, леси густі
нігда не забува.

Кед би забул одкаль пришол
забул би на предкох,
хтори його виховали
не без малих терхох.

Так наш любі Руснак жие
на ровней ровніни,
а през писню здогада ше
своей дїдовщини.

ЛЮБИМ СВОЙ ВАЛАЛ

Любим свой валал
дзе младосц мая,
любим дильови
и ровни поля.

На ораніни
грунчки и бразди,
зашате жито,
чарни копачи.

Здревнети руки
цо вожа кочи,
у хлїве коня
так, кед регочи.

Милу Рускиню
вше запратану,
у кухні, дворе,
при вишиваню.

Хлопа Руснака
кед оре поля,
вредни и моцни
така му доля.

Любим свой валал
Петровци мойо,
любим дильови
и ровне польо.

МОЙ МИ ДІДО ПРИПОВЕДАЛ

Мой ми дїдо приповедал
о своєї младосци,
о живоце на валале
и рускей прешлосци.

Як Руснаци рисарели
на полю у газди,
же би дзеци накармели,
а були и гладни.

Дзеци велї без родичох
оставали часто,
без мацери лебо оца,
обидвоїх дахто.

Вец широтки служки були
та и у родзини,
мушели вше вельо робиц
буц шорови, фини.

На валале чежки живот
бул, боме, каждому,
вредни Русанак свою пиху
не скривал нікому.

Та по нешка о Руснацох
красни глас ше шири,
же то чесни, вредни народ
вирни своєї вири.

Патриц на швет з очми дзеца

Литература за дзеци огранічена и значна часц литературы у целосци. То перше стретнуце чловека зоз красним словом, зоз ритмом и риму, у котрим ше дзеци учи бавиц зоз словами, роздумовац и видумовац, пестовац емоції и мрияц. Велі од нас и у старших рокох паметаю голем даскельо єдноставни дзецински стицки научени у дзецинстве: кратки ритмични розчитованки, весели ономатопейски рими, колісанки, мелодийни шпиваночки, винчованки. Їх дзечне преношимо своїм дзецом и унучатом, часто не знаюци ані мено автора. Праве таки стицки можеме наволац перлинами дзецинскей кніжовносци.

Дахто би повед же не чежко писац поезию за дзеци. Два-три стицки котри ше дакус римую – и ниа, готова писня. Але особи котри робя зоз дзецми, чи и сами родителе, поведза же дзеци, можебуц, найстрогши критичаре. Вони ше не ганьбя повесц же им даєдна приповедка або писня допита. У кніжкох вони гледаю чудесни приповедки, сказки, радосц. Прето ше до писаня за дзеци може прилапиц лем особа котра розуми дзецинску психологию, люби дзеци и ма дзецински попатрунок на живот, радує ше му як дзецко, и конечно, и сама у души остава дзецко.

Обявйоване першей дзецинскей кніжки поезиї Любки Гаргайовой не було несподзиване. Познаваюци ей благу, чувствительну природу, логично було од ней обчековац обрацане гу творчосци за дзеци. Уж сама назва збирки „Чаривна лабдочка“ виокремює два ключни аспекти дзецинства: бависко и чудо. Рима природна дзецинскому уху, прето ю Гаргайова у шицких своїх дзецинских писньох хаснує, а котру у поезиї за старших найчастейше вихабя. До збирки вошли 54 писні, од котрих велі потераз уж були обявени у „Венчику“. Писні облапяю теми блізки и познати дзецом, а у кніжки су подзелени до пейцох циклуcox и творя тематски целосци.

У першим циклусу „Уникатне змагане“ позберани писні котри описую швет животиных, як реални, так и фантастични. Авторка зоз дзецинским одушевеньом патри на швет, обачує деталі, видзи чуда у летаню билого мотиля („Били мотиль“), у оку швидкей ящурки („Шива ящурочка“) чи у червеним хвосце малей вивирки („Вивирка“). Лем особа котра може роздумовац як дзеци, обачує як мала блиха за фриштик є пахульочки з йогуртом („Блиха на фриштику“), мачка путує по билим швецє на гайзибану и авиону („Мачка Мими“), а шлімаки швидко пребегают през улічку и змагаю ше у кросу („Шлімакова доля“, „Уникатне змагане“). Медзи писнями того циклусу єст єдноставни, котри ше легко

паметаю и пригодни су за барз мали дзеци („Куку-рику“, „Мали Мо“, „На валале“), але ест и таки котри у лирских сликох скриваю озбільнейши порученя („Ластовичка“).

Други циклус, як и цала збирка, ноши мено „Чаривна лабдочка“ и одкрива швет дзецинства, бависка, мриї, жаданьох и першей любви. У тим швецце жиє една Ганїчка, мале розбавене дзивчатко котре, як и сама авторка, патри на швет зоз любопитлівосцу и любову („Наша мала Ганїчка“, „Ганїчка и гвизда“). По своєй милозвучносци у тим циклусу виокремює ше писня „Мала паночка“ котра написана у духу народней шпиванки.

У предлуженю ше тематски надовязує шлїдуюци циклус „Петрова хорота“, дзе ше находза писньочки о школи. Писателька традиційно обрабя школску тему. Велї нашо школяре легко можу препознац од чого хорує Петро котри не люби математику, а найбаржей чекаю конец школского рока, навяюци го зоз восклицом „Гу-ра, го-ра!“ у истоменней писньочки.

Штварти циклус „Ярня идила“ збера писнї котри описую природни циклус од будзеня природи на яр, преїг горуцого лета и богатей ешенї по шніговиту жиму („Пришла яр“, „Лето“, „Фарби ешенї“, „Падай, падай били“).

Остатнї циклус „Човек жеми“, у котрим позберани писнї з домолюбиву тему, логично заокружує цалу збирку. До нього вошли лем пейц писнї, и гоч на перши попатрунок едноставни и легки за читанє, вони ше можу декларовац и як поезия за старших. Гоч и описує чежки Руснаков живот, Гаргайова у кождим стищку висловює оптимизем („Човек жеми“, „Руснак на ровнїни“, „Мой ми дїдо приповедал“). На едноставни способ, доступни и розумлїви дзецом, Гаргайова ше огляда на историю Руснацох и приноси порученє любиц свою жем, язык, народ – „чесни, вредни народ, вирни своєй вири.“

На концу можеме ище лем надпомнуц же од виходу першей кнїжки поезиї за старших „Рускей писнї“ Любици Гаргайовой по тоту ей другу кнїжку, збирку дзецинских писньох „Чаривна лабдочка“ прешло дзешец роки. Можебуц часова дистанца не така значна за шветову литературу, але є барз велька за руску. И вшелїяк за человека. Вешелї нас же ше гу малючкей гарсточки сучасних дзецинских писательох придружело и Любицово мено. Мелания Римарова недавно застарано зазначела же нешка у Войводини ест лем шейсц живих писательох котри творя за дзеци по руски, а наймладша активна писателька находити ше на концу пиятей децениї живота. (М. Римар Колїска за каждые

руске дзецко „Руске слово“ 27.10.2017.) У Горватскей тото число ище менше, а зоз їх творчосцу можеме ше упознац углавним лем преїг „Венчикох“. Прето ше цешиме же ше руска литература збогацела за ище єдну дзєцинску кнїжку котра, наздаваме ше, найдзе дражку по шерцо читателя, насампредз дзєцинского.

Леся Мудри

Слово редактора

Любица Гаргай поетеса широкого спектру

У літератури мало поетох хторим ше удава рижнородно тематично писац поезию котра ше руша од духовних, родолюбивих, рефлексивних, соціальних по дзецински мотиви.

Праве така поетеса Любица Гаргай хтора ше нам порядне представя зоз свою поезию у часопису „Нова думка“, але тиж так дзечне и удатно пририхтує забавни боки у дзецинским часопису „Венчик“. Поезия за дзеци наставала періодично през вецей роки и тєраз, позберана до першей авторковой кнїжки дзецинскей поезії представя красне несподзиванє.

„Чаривна лабдочка“ скрива у себе дзецинске, чисте похопенє швета у хторим шицко можлїве, у хторим гранїца медзи мрию и реалносцу нательо ценюнда же читательови випатра цалком логичне змаганє у обєгованю медзи шлїмаками, як цо то поетеса описує у „Уникатним змаганю“ у першим цуклусу кнїжки. Дзецински любви моцни, вони ше найлєпше зисцюю у сну и мало хторе дзивче у своїм шерцу не ношело нїжни чувства за свойого „принца“ як цо описанє у писнї Принц Мижо у другим цуклусу. У цуклусу Петрова хорота доминантне чувство неприємносци котру у дзецку будзи роздумованє о школи итд. Збирка закончує зоз даскелїма родолюбивима писнями у котрих авторка нагадує же моцни руски коренї вязани за жем и тварди парастски дланї котри преврацаю благородну сримску жем на хторей Руснаци жию уж коло двасто роки.

Остава нам ше наздавац же Любица Гаргай предлужи писац за дзеци и же нас знова несподзива зоз нову кнїжку своїх творох.

Вєра Павлович

Биография

Любица Гаргай народжена 17. августа 1969. року у Петровцох. Основну школу започала у Петровцох, а закончила у Вуковаре, дзе тиж так закончила и штредню тарговецку школу. Длуги роки робела у своїм фаху, а teraz роби як особни асистент. Од другей класи основней школи була член културно-уметніцкогo дружтва у Петровцох. Одала ше пред войну до Вуковару, дзе жила по новембер 1991. року, кед є вигната як и велі други Вуковарчане. У вигнанстве кратши период жила у Рабцу, Вараджине и Загребе, а найдлужей у Осиеку, дзе ше такой

уклучела до работи тамтейшого рускогo дружтва. Зоз супругом ше до Вуковару врацела 2003. року дзе и нешка жие. Тиж є активни член КУД „Осиф Костелник” Вуковар.

Як штредньошколка почала писац новински статї о младих за младежски часопис „Мак“. До тих водох уведол ю Данил Гарди, новинар тедишнього Радио Вуковару. Зоз тим ше занїма и нешка, активна є сотрудніца „Новей думки“, „Венчику“ и „Думкох з Дунаю“, як и член редакції тих наших виданьох. Єден рок робела и на Интернет радию Срим.

Писні почала писац у основней школи, а предлужує их писац и по нешка. Писні ей обявйовани у младежским часопису „Мак“, „Руским слове“, „Новей думки“, „Думкох з Дунаю“ и „Венчику“. Писні ей тиж обявени у двох антологийох поезії „Поезия и проза Русиных и Українцох у Горватскей“ хтора вишла у Вуковаре 2000. року и „Русинський ренесанс“ обявеной у Мадярскей 2008. року. Союз Русиных Републики Горватскей 2008. року видал ей самостойну збирку поезії под назву „Рускей писні“.

Як млада поетеса 1985. року на вечарох поезії фестивалу „Червена ружа“ у Руским Керестуре достала награду за найуспишнейшого дебитанта за писню „Седми швет“ и першу награду на Литературним конкурсу Летней школи младежи отриманей у Ердуту 1986. року за писню „Цудзи роздумованя и я“.

Окрем писньох за дзеци и одроснутих пише и приповедки за дзеци.

ЗМІСТ

УНИКАТНЕ ЗМАГАНЄ

ПЧОЛКА СОНЯ	7
БЛИХА НА ФРИШТИКУ	9
БИЛИ МОТИЛЬ	11
ЛІШКА И БУНДАШ	12
ШИВА ЯЩУРОЧКА	13
УНИКАТНЕ ЗМАГАНЄ	15
ПРАШАТКО И РОДИЧИ.	17
ВИВИРКА.	19
ЛАСТОВИЧКА	20
МАЛИ МО	21
СЛОН	23
КУКУ-РИКУ... КУКУ-РИКУ...	25
НАШ ПШИЧОК	27
БИЛА ГОВЛЯ.	28
ШЛІМАКОВА ДОЛЯ.	29
СОВА	31
МАЧКА МИМИ.	33
СУНЬОГА.	34
НА ВАЛАЛЄ	35

ПРИНЦ МИЖО

НАША МАЛА ГАНІЧКА.	39
ГАНІЧКА И ГВИЗДА	41
МАЛА ПАНОЧКА	42
ПРИНЦ МИЖО.	43
БАЛЕРИНА	45
РОБОТ	47
БАБА И УНУЧАТА	48
ЧАРИВНА ЛАБДОЧКА	49
ПШИЧОК ФЛОКИ.	51
МОРЙО БЕЛАВЕ.	53
СЕМАФОР	55
МУДРИ ТЕЛЕФОН	56
ФРИЗУРИ.	57

ЧАРІВНА ЛАБДОЧКА

КЛАЙБАС.	61
ПЕТРОВА ХОРОТА	63
ШКОЛЯР ПЕРШЕЙ КЛАСИ	64
ГУ-РА, ГО-РА.	65
ВРЕДНИ КЛАЙБАС	67

ЯРНЯ ИДИЛА

БУДЗЕНЄ ПРИРОДИ	71
ЯРНЯ ИДИЛА	73
ПРИШЛА ЯР	74
ЛЄТО	75
ФАРБИ ЄШЕНІ.	76
БИЛИ ШНІЩОК	77
ПАДАЙ, ПАДАЙ БИЛИ	79
ХМАРКА	81
БИЛА ЯГОДА.	83
ШИВА ЖИМА	84
ЯБЛОНЯ	85
ГРУШКА	87

ЧЛОВЕК ЖЕМИ

ЧЛОВЕК ЖЕМИ	91
РОВНІНО МОЯ.	92
РУСНАК НА РОВНІНИ	93
ЛЮБИМ СВОЙ ВАЛАЛ.	94
МОЙ МИ ДІДО ПРИПОВЕДАЛ	95

